

de øvrige Medlemmer af Udvalget, have foreslaaet et noget mindre Antal end den høitærede Minister. Et enkelt Medlem har filltet et Forslag om, at Stabslagen ikke tillige gjøre Hjeneste ved Spøvrnet. Jeg forudsætter, at han selv nærmere motiverer det. Det Samme forudsætter jeg med Hensyn til hans Forslag om Søgernes Ret til at kunne forlange Afsted med Pension. For Dyrlegekorpsets Bedkommende ere de Vædringsforslag, der ere stillede under Nr. 164, ikke Andet end Forslag, der gaa ud paa at bevare de Benaævnelser for Dyrlegekorpsets Personale, som gjælde. Til § 134, der handler om Hærens Hæstehold i Fredstid, er der af forskjellige Medlemmer af Udvalget filltet forskjellige Vædringsforslag. Den høitærede Krigsminister forlanger i sit Lovforslag, saaledes som det er oplyst i et Bilag til Betænkningen, en Forsøgelse af 130 Officersheste, 319 Stamheste og 596 Foderheste, altsaa i Alt en Forsøgelse af 1045 Heste, hvorved Hærens Hæstehold altsaa vil stige fra 3112 til 4157. Det har været naturligt ligeoverfor et Forslag, der gik ud paa at forsøge Hæsteholdet med omtrent 33 pCt., at undersøge, om det ikke var muligt at gjøre nogen Besparelse heri, som ikke stærkt vilde berøre Hærens Kampdygtighed. Udvalget har gjenmemgaaet Forslagene og for Officerernes Ridehestes Bedkommende er Udvalget ogsaa enigt. Der staar vel 2 forskjellige Forslag, men det fremkommer kun derved, at det Mindretal, hvortil jeg hører, har anbefalet at indføre Regimentsformationen for Fodfolket, og Konsekvensen deraf er, at Regimentscheferne ogsaa maa forsynes med Heste. Særligt tror jeg ikke, at der for Hæren vil være noget Tab ved, at under Fredsforhold Krigsministeren og de kommanderende Generaler kom til at nøies med 3 Heste, istedetfor 4, som der er foreslaaet, og at der for de andre Officerer sker en saadan Reduktion, at Hæsteholdet kommer til at svare til det Bestaaende. Mange af Udvalgets Medlemmer, deriblandt ogsaa jeg særlig og de Medlemmer, der henhøre til det Mindretal, hvortil jeg slutter mig, ere ganske vist enige i, at Hæsteholdet for Officererne ingenlunde er stort, og at man maa erkjende, at det i og for sig er ønskelig og hensigtsmæssigt, om det kunde være større. Vi have dog af økonomiske Grunde i det Væsentlige sluttet os til det Bestaaende ligesom de andre Medlemmer af Udvalget. Jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at forsaavidt det i Lovforslaget er foreslaaet, at Krigsministeriets to Departementschefer skulde have Heste, er Marsagen til, at det Mindretal, hvortil jeg hører, ikke har tiltraadt det, ingenlunde, at vi ikke suldt ud erkjende, at det vilde være hensigtsmæssigt og berettiget, at de Paagjældende kunde faae Heste normeret for sig og derved Leilighed til at overvære Dvøvelserne, men vi have troet, at

saaledes enten i en Lov om Krigsministeriets Ordning eller ved en Bevilling paa Finantsloven. Naar man nu ser hen til den Forsøgelse, der er foreslaaet for Stamhestene og Foderhestene, kommer man jo til den Erkjendelse, som i og for sig er meget bebrøvelig, at Hæsteholdskontoen er en overordentlig dyr Konto. Jeg skal dog i den Anledning gjøre opmærksom paa, at under den nuværende Ordning fremtræder Hæsteholdskontoen tilskyndende noget dyrere, end den fremtraadte, dengang Hæreloven af 1867 var under Forhandling; jeg maa nemlig gjøre opmærksom paa, at dengang havde man Distriktsheste, som udrededes af Landet, og Udgifterne til dem faldt kun for en forsvindende Del paa Krigsministeriets Budget. Nu falder derimod, efter at Distriktsheste er gaaede over til at blive Foderheste, hele Udgiften paa Krigsministeriets Budget og fremtræder med en større Sum, skjøndt den i Virkeligheden ikke er større, idet der som bekendt ifølge Loven af 26de Mai 1868 paa Finantsbudgettes Indtægtsfide findes et Beløb af 125,000 Kr. som den Forhøielse af Landskatten, som de Paagjældende maa yde til Erstatning, fordi de ere blevne fritagne for den Byrde, de tidligere havde med Hensyn til Distriktsheste. Se vi nu paa Forslagene om Rytteriets og Feltartilleriets Stamheste, saa synes det ved første Øiekast, som om de Forslag, der ere stillede af det ærede Flertal, hvortil jeg ikke hører, vilde bevilge et større Antal Heste f. Ex. ved Rytteriet end det Mindretal, hvortil jeg hører; men jeg maa gjøre opmærksom paa, at det ligger kun i Opstillingen, idet den er sat regimentsvis, og om de Herrer end have en Eskadron mere pr. Regiment, saa have de et saa meget færre Antal Regimenter. Forholdet er det, at, medens der nu haves 2,222 Rytteriheste, Stam- og Foderheste tilsammen, saa foreslaar det Mindretal, hvortil jeg hører, at fastsætte Antallet til 2,430 Heste, medens det ærede Flertal foreslaar en Formindskelse, saaledes at Antallet kun bliver 1,944. For Artilleriets Bedkommende er der nu 567 Artilleriheste; Flertallet foreslaar, at Antallet skal stige til 756, men vi anbefale at lade det stige til 948. Læger man Rytteriheste og Artilleriheste tilsammen, saa er Forholdet det, at det ærede Flertal foreslaar tilsammen en Reduktion paa Stam- og Foderheste af 89 Heste, medens vi foreslaa en Forsøgelse med 589, og den høitærede Krigsminister har foreslaaet en Forsøgelse med 1,045 Heste. Det Mindretal, hvortil jeg hører, erkjender, at de Forslag, der ere fremkomne fra den høitærede Minister om en Forsøgelse i Eskadronernes Hæsteanstal, er fuldt begrundet, og vi erkjende ogsaa, at Forslaget om Forsøgelse for Artilleriets Bedkommende er ikke mindre begrundet, og vi erkjende, at det mindste Antal, man bør normere Batterierne med, er 79 Heste, saaledes at der haves nogenlunde Bepænding til Kanonlinien,